

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralevő színiidényre 2 frt. 50 kr.
Vidékire: 3 „ — „
Helyben egy óra 1 „ oszt. ért.

Mindenemű hirdetések elfogad-
tának: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetéssel 30 újkr.

A PAJKOS ISKOLAGYEREKEK.

Böhözat 1 felvonásban, dalokkal. Irta Nesztroi,
magyarosítá Havi Mihály.

(folytatás)

HARMADIK JELENÉS.

Eltöbbi. Gondos.

Gondos. Nánésikám, édes kedves Náncsi-
kám. (Náncsi felé sét)

Náncsi. Vissza, micsoda merészség ez, áll-
jon meg a katedra első lépcsőjénél.

Gondos. Hogyan? haragszik ön?

Náncsi. Feleljen kérdéseimre. Hol voltunk
ma reggel?

Gondos. Kénytelen voltam.

Náncsi. Semmi kitérések, mért nem je-
lentünk ma meg a nagy virágos kert kerítésénél.

Gondos. O mily örömet tettem volna, de
a postáa kellett —

Náncsi. Mi dolgunk volt a postán.

Gondos. (a könyv-csomagra mutatván) Ezt
a könyv-csomagot kellett átvennem, mely az ön
atyjának van ugyan czimezve, de kötelességem-
nek tartám azt elhozni.

Náncsi. (érzékenyen) Ferencz! ön oly jó,
hogy — (ismét összeszedi magát) Én elfeled-
kezem magamról, igen engedékeny vagyok. Ön
büntetést érdemel.

Gondos. És képes volna engem megbüntetni?

Náncsi. Valóban, egy órai térdeplés nem
ártana.

Gondos. (a katedra első lépcsőjére térdel)
Oh hagyjon itt egész nap térdepelnem, hogy ön
bájját imádjam! ez a büntetés oly szép, oly ked-
ves volna!

Náncsi. (ijedve) Istenem! mit csinál ön?
ha atyám jönne. (felakarja emelni)

Gondos. (átöleli) Náncsi! szívem szere'lme.

Náncsi. Ferencz ön elfelejti, hogy az is-
kolában —

Gondos. Ki mondja azt, hogy én iskolában vagyok. Azt legalább nem mondhatják, hogy még tanuló vagyok.

Náncsi. Az atyám ismétli azt mindenaap.

Gondos. (felálván) Mert ő nem veszi észre, hogy csak azért vagyok három év óta önnel egy fődél alatt, hogy önt láthassam, különben nem szép így gondolkoznia felőlem, mert én bizonyynyal elkövetek mindent, mit egy iskolasegéd tehet, és még ezenfölül leányát is szeretem.

Náncsi. Hát ezt is érdemei közé számítja?

Gondos. Evel csak azt akartam mondani, hogy én önt, mihelyt valamely városkában iskolamesterré leszek, nőül veszem, s ekkor az ön atyjának semmire sem lesz gondja, nyugalomban élhet nálunk.

Náncsi. És reméli ezt ön?

Gondos. Ha Isten is úgy akarja.

Náncsi. Jaj ez nagyon soká tarthat, s mi lesz szerető sziveinkből, no de bizzunk Istenben, ha már ő is úgy akarja. — Mi van ebben a csomagban?

Gondos. Könyvek, melyeket a nagyságos ur küldött pályadíjúl a jó tanulógyerekeknek.

Náncsi. Ah a szép! Mint iskolamester leánya csak felnyithatom.

Gondos. (a csomagot a katedrára felleve) No. hát rendezzük el mindjárt előre. (el mindketten)

NEGYEDIK JELENÉS.

Vilmos, utóbb Náncsi, Gondos.

Vilmos. (fellép a nélkül, kogy ezeket látta volna)

Dal. 1-ső szám.

Nagy gyerek volnék, jól megnöttem már,
De lusta vagyok, mert sokat tudok,
De a professornak semmi siucs inyére,
Soh' sem tudok felelni kérdéseire,
Ha tán elalszom, vagy marakodom s nyalakodom,
avagy rugdalódom,
Vagy cscresznyemaggal lövöm lövöm pajtásom,
vagy jól megczibálom;
Tüstént kapok, de nem bánom,
Nagy terttiát.

(Ének után.) Most csak azt várom, hogy megnöjje, akkor aztán a világba megyek, okosabb is oda menni mint az iskolába, mert az igazi iskola a világ, minthogy ott mindent magától tanul az ember. Az iskolába mindennap megleczkéztetik az embert és mégis ostoba, de ha a világban megleczkéztetik egyszer, akkor észére tér az ember, az iskolában csendesen kell

ülni, a világban legjobb sokat lármázni. Az iskolában a számár-padra ültetik az embert, ha pedig kimegyek, akkor beülök a kávéházba vagy korcsmába, vagy ha a színházba megyek, leülök a zártszékre, nem jönnek hozzám és nem mondják, kérem tessék fölkelni, maga a számár-padra tartozik — nem, ez így nem megy — szóval —

Náncsi. (Gondoshoz halkán) Ah itt van ez a kiálthatatlan Vilmoska.

Gondos. (Vilmoshoz) Mit csinál ön? ily korán az iskolában?

Vilmos. Penumot kell írnom.

Gondos. Nem irhatja le otthon?

Vilmos. Az iskolamester ur megparancsolta, hogy — pensunol — az iskolába irjam, ez a büntetés keményítése, mert nincs nagyobb büntetés, mint a pensumot az iskolában írni, egyéb-iránt tudnia kellett önnek, hogy én jövök, mert ha senki sincs itt, hát akkor mi keres itt a vigyázó.

Gondos. (fenyegetve) Hallgasson.

Vilmos. Oh kérem, nem tudtam, hogy Náncsi leányasszony is az ön felvigyázata alá tartozik.

Gondos. Hallgat?

Vilmos. Nem, megmondom az iskolamesternek, és akkor elengedi nekem a büntetést.

Náncsi. (magában) Oh ég!

Gondos. Most mindjárt a lineát fogom és —

Vilmos. És nagy spectaculumot üt, ugye? pedig mint felvigyázónak arra kellene ügyelni, hogy az iskolában csend legyen.

Náncsi. Oh Ferencz! engesztelje ki inkább őt, hogy ne secesgjen.

Vilmos. Különben ne legyen olyan poczkos, hiszen ön nem is igazi, csak olyan qua iskolasegéd — egy qua substitutus — qua suplens — és az is egy oly iskolamesternél, ki maga is csak qua — hát ön csak egy quának a quája — tehát csupa merő qua-qua.

Gondos. Üljön le és írjon.

Vilmos. A mamánk mindent tud. (leül az utolsó padra és iskola-tarisznyájából mindent kikapol) Ezt az iskolát itt a kastélyban a báróné alapította, és rendeltetése az, hogy azon számtalan uradalmi tisztek, tisztnek, kalesárnék, szobaleányok, hivatalnokok, irnokok és mindenféle kastélybeli nokok számtalan gyermekei belé járjanak, mert a báróné azt akarta, hogy mi ne járjunk a közönséges iskolába, mert csak a kastélyiskolában kaphatunk tudományos és példás nevelést. A báró ur ugyan másképp gondolkodott, de miután a báróné meghalt s így most már a bárónak van igazsága, a ki mint mondják, mióta

megint ifjú ur mindent a maga feje után tesz, tehát ezt az iskolát előbb-utóbb eltörli, ezt nekem az én kedves mamám mondta, és az én kedves mamám mindent tud.

Náncsi. (aggálylál) Eltörli? mondja ön Vilmoska. (halkan Gondoshoz) Bizonyosan hallott valamit anyjától.

Gondos. (halkan Náncsihoz) Ne aggódjék, nem kell mindjárt rémeket látni, ki tudja.

Náncsi. (a közép ajtó felé hallgatózva) Atyámat hallom — csakugyan ő az.

ÖTÖDIK JELENÉS.

Előbbiek. Kurucz.

Kurucz. (örömmel belép a közép ajtón) Ö jön leányom — saját személyében jön — ez aztán valami.

Náncsi. Ki jön?

Kurucz. A gazdasági titkár ur, ő urasága fontos ur — ő fontossága, ezen váratlan, ezen készületlen meglepetés — ez aztán valami. (Gondoshoz) Ah Gondos ur, ön itt.

Vilmos. Itt bizony hanem ez is aztán valami.

Kurucz. (meglepetve) Mit mondott ön Vilmoska?

Gondos. Vilmoskának pensumot kell írni, én pedig a pályadíj-könyveket rendeztem el, és most attól a valamitől tart, hogy ő nem kap jutalmat, hanem majd kap ezért otthon a mamától puffokat, ez is aztán valami.

Vilmos. Oh nem, én egészen mást gondoltam.

Kurucz. (Vilmoshoz) Ön mindig hanyag gyermek volt.

Vilmos. Olyan szorgalmas persze hogy nem vagyok, mint a vigyázó ur, ki kétfelé is vigyáz, sőt most már háromfelé akar vigyázni.

Gondos. Elvetemült gyermek.

Náncsi. (halkan Gondoshoz) Mérsékelje magát — én miattam.

Kurucz. (szigorúan Vilmoshoz) Miért nem írta még le a

Vilmos. Én — itt vagyok — voltam — aztán —

Náncsi. Már én átvettem tőle, és úgy tetszik, hogy édes atyám íróasztalára tettem.

Kurucz. Ah az már más.

Vilmos. (magában) Ah ő nemesen viseli magát irányomban, hát én sem árulom el. Nem árulom el, hogy ő a felvigyázó szeretője, de hogy a felvigyázó az ő szeretője bátorodik lenni, azt az egész világnak még ma kitálatom, elárulom ezt a felvigyázót, ki maga is áruló, mert

előbb engem elárult az irás miatt, ez becsületbeli dolog, ezt az iskolaigazgatóságnak kell feladnom, ez legédesebb kötelessége az iskolagyermeknek.

Kurucz. Vilmos, mars haza.

Vilmos. Köszönöm, hogy a szorgalmat és a példás viseletet így jutalmazták. (meghajtja magát s középen el.)

Kurucz. (Gondoshoz) Hagyjon most egyedül, aztán jöjön a többi iskolagyermekkel (gesticulálva fel s alá jár)

Gondos. Az iskolagyermekkel? hát én is?

Náncsi. (halkan Gondoshoz) Nekem mesterelem ön, ki engem a szerelemre tanított — nem elég ez önnek.

Gondos. Náncsi, szívem szerelme, ön engem azon katedrára emelt, honnan büszkén nézek le a világ minden professorsaira (középen el) (folytatjuk.)

Emlékszel-e?...

Emlékszel-e, látod-e még
Képzelmek szövegén
Az eltűnt boldog képeket?...
Oh azt feledni nem lehet
— Legalább úgy érzem én. —

Láttad-e a piros hajnal
Bús éj után mosolygani?
A multnak úgy mosolyg képe,
Ha játszik emlékem véle...
Büvös dalt zengnek ajkai.

Láttad-e a tiszta égről
Szeliden nézni a holdat?
Oly szeliden néznek azok
A messzetűnt boldog napok
Rám, ha kutatom a multat.

Jártál-e illatos mezőn,
Hol oly sok szép virág örül?
Annyi örömben úszom én,
Ha merengek a mult ólén...
Reám a mennyország derül.

Édes álmat éltünk akkor,
Nem háborított a bánat...
Mintha egy test lettünk volna,
Lelkeinkkel összeforrvá
A szerelem lángja alatt...

Nem gondoltunk a jövőre,
Hisz oly édes volt a jelen...
Mintha minden értünk lenne,
Boldogságunkra teremve
Ezen a hosszú életen.

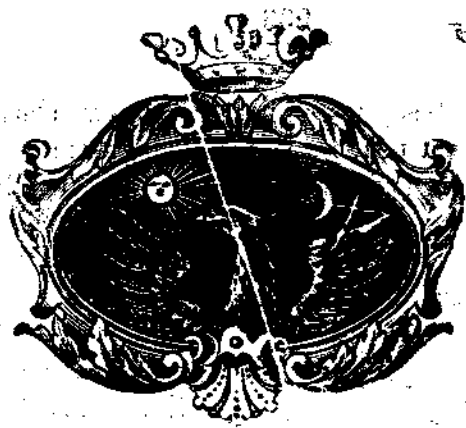
TAR CSATÁR.

BÉRLET

SZÜNET.

NEMZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, csütörtökön, február 2-án, 1860.

A fennálló országos színi választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által adatik harmadszor :

É J S Z A K

CSILLAGA

Nagy opera 3 felvonásban, írta Scribe, fordította Havi Mihály, zenéjét írta Meyerbeer. — Az új jelmezek, a párisi színházi mintaképek után készültek. A tábori gyakorlat Campilli, a pesti nemzeti színház ballemeztére fogalmazása szerint adatik elő.

A három új függönyt ez alkalomra készíték a színház festői.

S z e m é l y z e t

Michaeloff Péter, ácslegény	— — — — —	Bodorfi.		Thereseleff.	} tábornokok	— — — — —	{ Simony.
Szkavronszi György, asztalos és zenész	— — — — —	Pauli.		Kerneloff,		} ezredesek	— — — — —
Katalin, testvérhúsa	— — — — —	Fridrikóné.		Ismailoff, kozák.	— — — — —		— — — — —
Prascovia, György mátkája	— — — — —	Ferenczi I.		Therskbin	} markotányosnék	— — — — —	Tótfalusi.
Danilovitz, lepénysütő.	— — — — —	Follinus.		Czernikoff		— — — — —	— — — — —
Griczenko, kalmuk altiszt.	— — — — —	Bokor		Ór	— — — — —	— — — — —	Beczka.
Reynold mester, kocsmáros	— — — — —	Gerecs.		Natalia,	} markotányosnék	— — — — —	Schinek J.
				Ekimóna,		— — — — —	— — — — —
				Egy kézműves	— — — — —	— — — — —	Palatkai.

Ácslegények, kézművesek, kozákok, granátosok, markotányosnők.

Az opera tartalma 10 nkrajczárért kapható.

Helyek ára: Felső páholy **2 ft 10 kr.** Közép páholy **3 ft 15 r.** Alsó páholy **2 ft 63 k.** Zártszék **70 kr.** Földszint **42 kr.** Altisztijegy **21 kr.**
K rzat **18 kr.** osztr. ért.

Kezdeté a bál miatt 6 órakor, vége 8 után.